



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 147. An sit usura, si Cajus det Titio 100. mutuos, cum pacto, ut si Cajus post 10. annos vixerit, Titius reddat 300., si autem non vixerit, nihil reddat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

q. 78. a. 2. ad 4. ait, licet simul mutuanti unum aliquid aliud mutuuum recipere, non autem licet eum obligare ad mutuuum imposterum faciendum.

Q. 147. An sit usura, si Cajus det Titio 100: mutu- 896
tuos, cum pacto, ut si Cajus vixerit post 10: annos, Titius reddat 300:, si autem non vixerit, nihil reddat. R. Videtur affirmare S. Th. Opusc. 73. c. 6. his verbis: Si quis alicui aliquam pecuniam dederit mutuò v. g. 100: libras ad 10 annos, ita quòd si infra hoc tempus mortuus fuerit alter ipsorum, liberatus sit à debito & à mutuo, qui ipsum acceperit, si verò supervixerint ambo, dabit post 10 annos, qui mutuuum accepit, 250 libras ei, qui mutuuum dederat, non excusatur propter dubium & periculum ab usura. Econtrà Dian. cum aliis, quos citat p. 7. t. 9. R. 71. Tambur. §. 5. n. 6. Spor. t. 6. c. 4. n. 42. dicunt in eo nihil usurarium aut illicitum intervenire, eò quòd non sit contractus mutui sed ludi vel sponsionis, & licitum sit deponere parvam summam contra magnam brevi etiam perdendam aut lucrandam, quando utrimque est proportionatum periculum & conditio, uti hìc videtur esse. Similiter si Cajus accipiat à Titio 100: eo pacto, ut teneatur reddere 200:, si post duos annos redeat in patriam, alioquin ad nihil teneatur, Az. Fill. Scaccia, Dian. R. 72. dicunt hunc contractum esse licitum: Idem dicunt cum Dian. R. 73., si Titius det Cajo 100: eo pacto, ut si Titius vixerit post annum, reddat 200:, si autem sit mortuus, nihil reddat ipse aut hæredes: Item illum, ut si Titius vixerit, reddat 110:, si non vixerit, reddat hæredibus illius 85:, & in his duobus ultimis consentit Bonac. de Rest. d. 2. q. 3. p. 1. n. 18. ob eandem rationem, quòd non sit contractus mutui sed sponsionis: notant

M m 5

tamen

tamen omnes, inprimis fieri non debere ad palliandam usuram, aut ex intentione lucri ex mutuo ; deinde debere fieri secundum parem vel proportionatam utrimque conditionem, nam si Titius daret 100: Cajo, eo pacto, ut post annum, si Titius vivat, Cajo restituat 110: , si verò Titius obierit , ut tum restituat 90: hic contractus non justificatur eventu fortuito, nam dispar est conditio, quia longè probabilius est eum supervicturum. Putat tamen *Less.* in *Auct. V. Mutuum.* cas. 2. talem contractum justificari posse duobus aliis titulis, inprimis si intendant tres contractus, de quibus dictum est n. 876. , addito contractu sortium ; deinde si intendant emere & vendere censum personalem utrimque redimibilem, & simul adjungant contractum sortium : Sed hæc omnia usuræ palliatæ vel saltem mentali valde obnoxia sunt, cum semper interveniat virtuale mutuum.

897 Q. 148. *Quomodo pœna imponi possit mutuatario.* R. Licitè fit pactum de pœna à mutuatario solvenda, si præfixo tempore non reddiderit mutuum, dummodo adsint hæc conditiones, 1. Pœna non debet apponi pro pallianda usura, nec tanquam pretium dilationis, uti dictum est n. 872., sed quia re ipsa periculum est, ne nimum differatur vel omittatur restitutio, & ut mutuataris per pœnam deterreatur à violanda fide & à dilapidanda sorte. 2. Dilatio vel omissio restitutionis debet esse mutuataris culpabilis, qualis est, si dilapidando sortem aut bona sua prævidit se non fore potentem restituere. 3. Pœna debet esse moderata & proportionata culpæ, alioquin mutuataris iniquè cogitur in eam consentire.

Quòd